

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7275/2546

นาย เตือน บุญห่อโจทก์ นาย เรียง เวชกามาจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 650, ป.พ.พ. มาตรา 702

ย่อ / หลักกฎหมาย

เดิม น. และจำเลยได้กู้ยืมเงิน ส. น้องโจทก์จำนวน 150,000 บาท ต่อมาโจทก์และจำเลยตกลงกันให้โจทก์นำเงินกู้ยืมตามฟ้องไปชดใช้หนี้แก่ ส. โดยจำเลยยอมกู้ยืมเงินจากโจทก์และจดทะเบียนจำนองที่ดินเป็นประกันการชำระหนี้จำนวน 183,300 บาท แก่โจทก์แม้ในวันที่โจทก์และจำเลยทำสัญญาจำนองที่ดิน โจทก์จะไม่ได้ส่งมอบเงินกู้ยืมให้แก่จำเลย แต่เมื่อโจทก์ได้ชำระหนี้ที่จำเลยมีต่อ ส. แทนจำเลยไป และจำเลยยอมทำสัญญาจำนองที่ดินแทนถือได้ว่าโจทก์ได้ส่งมอบเงินกู้ยืมให้แก่จำเลยแล้ว การกู้ยืมเงินและสัญญาจำนองที่ดินระหว่างโจทก์และจำเลยย่อมบริบูรณ์ใช้บังคับระหว่างกันได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2543 จำเลยกู้ยืมเงินโจทก์จำนวน 183,380 บาท ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปีและจำเลยนำที่ดินโฉนดเลขที่ 11505 พร้อมสิ่งปลูกสร้างมาจดทะเบียนจำนองไว้แก่โจทก์เป็นประกันการชำระหนี้ โดยให้ถือสัญญาจำนองเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมด้วย กำหนดไถ่ถอนคืนภายใน 3 เดือนนับแต่วันทำสัญญา จำเลยได้รับเงินกู้ยืมจากโจทก์ครบถ้วนแล้ว หลังจากนั้นจำเลยไม่ชำระต้นเงินและดอกเบี้ยแก่โจทก์ คิดถึงวันฟ้องจำเลยค้างชำระดอกเบี้ยจำนวน 18,338 บาทโจทก์มีหนังสือทวงถามจำเลยแล้ว แต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน 201,718 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปีของต้นเงินจำนวน 183,380 บาท นับจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากไม่ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วน ให้ยึดทรัพย์จำนองออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ หากไม่พอชำระให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์จนครบถ้วนจำเลยให้การว่า จำเลยจดทะเบียนจำนองที่ดินไว้แก่โจทก์จริงแต่ไม่ได้รับเงินกู้ยืมจากโจทก์ในวันจดทะเบียนจำนองที่ดิน เงินกู้ยืมรายนี้มีการกู้ยืมกันตั้งแต่ปี 2542 และชำระคืนไปบ้างแล้ว คงค้างเพียง 20,000 บาท ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษากลับ ให้จำเลยชำระเงิน 150,000 บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 16 สิงหาคม 2544จนกว่าจะชำระเสร็จ ถ้าจำเลยไม่ชำระให้ยึดทรัพย์จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 11505 ตำบลหนองหญ้าลาด อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษพร้อมสิ่งปลูกสร้างออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้โจทก์ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาในข้อเท็จจริงได้ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้วข้อเท็จจริงรับฟังได้โดยคู่ความไม่ได้เถียงกันว่าโจทก์และจำเลยได้ทำสัญญาจำนองที่ดินตามเอกสารหมาย จ.1 ไว้ต่อกัน แต่ในวันทำสัญญาจำนองที่ดินดังกล่าวโจทก์ไม่ได้ส่งมอบเงินกู้ยืมให้แก่จำเลย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยจะต้องชำระเงินกู้ยืมให้แก่โจทก์ตามสัญญาจำนองที่ดินเอกสารหมาย จ.1 หรือไม่ ข้อนี้คดีได้ความจากคำเบิกความของโจทก์ว่า เดิมนางนึ่งหนองและจำเลยได้กู้ยืมเงินนางสมหมาย จานทอง น้องโจทก์ จำนวน 150,000 บาท ต่อมา

โจทก์และจำเลยตกลงกันให้โจทก์นำเงินกู้ยืมตามฟ้องไปชดใช้หนี้แก่นางสมหมายโดยจำเลยยอม
กู้ยืมเงินจากโจทก์และจดทะเบียนจำนองที่ดินเป็นประกันการชำระหนี้จำนวน 183,300 บาท ตาม
สัญญาจำนองที่ดินเอกสารหมาย จ.1 แก่โจทก์ ซึ่งตามคำให้การของจำเลยก็ยอมรับว่าได้มีการกู้ยืม
เงินจากโจทก์และได้มีการทำสัญญาจำนองที่ดินเอกสารหมาย จ.1 กับโจทก์จริง จึงสอดคล้องกับ
คำเบิกความของโจทก์ดังกล่าวเพราะหากไม่มีข้อตกลงระหว่างโจทก์กับจำเลยข้างต้น และจำเลย
ยังไม่ได้รับเงินกู้ยืมตามที่อ้าง จำเลยคงไม่ยอมทำสัญญาจำนองที่ดินเอกสารหมาย จ.1 ส่วนที่
จำเลยอ้างว่าได้ชำระหนี้ให้โจทก์ไปเกือบหมดแล้ว คงค้างอยู่เพียง 20,000 บาท เท่านั้นทางนำสืบ
ของจำเลยไม่ปรากฏหลักฐานการชำระหนี้ดังกล่าวแต่อย่างใด เห็นว่า แม้ในวันที่โจทก์และจำเลย
ทำสัญญาจำนองที่ดินเอกสารหมาย จ.1 โจทก์จะไม่ได้ส่งมอบเงินกู้ยืมให้แก่จำเลยก็ตาม แต่เมื่อ
ปรากฏว่าโจทก์ได้ชำระหนี้ที่จำเลยมีต่อนางสมหมายแทนจำเลยไปและจำเลยยอมทำสัญญา
จำนองที่ดินเอกสารหมาย จ.1 แทนในลักษณะเช่นนี้ กรณีย่อมถือได้ว่าโจทก์ได้ส่งมอบเงินกู้ยืมให้
แก่จำเลยแล้ว การกู้ยืมเงินและสัญญาจำนองที่ดินตามเอกสารหมาย จ.1 ระหว่างโจทก์และจำเลย
ย่อมสมบูรณ์ใช้บังคับระหว่างกันได้ มิใช่ว่าโจทก์และจำเลยไม่มีนิติสัมพันธ์ต่อกันดังที่จำเลยฎีกาขึ้น
มาไม่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาให้จำเลยชำระหนี้แก่โจทก์จึงเป็นการชอบแล้ว ฎีกาของจำเลย
ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

ประเสริฐ เขียนนิลศิริ · ขวลิต ยอดเนร · กุลพัชร อธิธิธรรมวินิจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7275/2546>